

ІНСТИТУТСЬКА ПАНОРАМА: ПОДІЇ, ФАКТИ

ПОРА ЕКЗАМЕНІВ

НА ЗАГАЛЬНОІНСТИТУТСЬКИХ відкритих партійних зборах, які відбулися шостого червня, обговорено підсумки роботи квітневого (1984 року) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійної організації інституту, що випливають з його рішень і виступу товариша К. У. Черненка на Пленумі, і першій сесії Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання.

З доповіддю на зборах виступив заступник секретаря парткому інституту Б. А. Вальчук.

Звіт із загальноінститутських партійних зборів буде надруковано в наступному номері газети.

РОЗПОЧАЛИ роботу державні комісії. Четвертого червня відбувся публічний захист дипломних проектів у п'ятикурсників радіотехнічного факультету з спеціальності 0701 «радіотехніка».

Цього ж дня державна екзаменаційна комісія енер-

гетичного факультету заслуговувала захист дипломних робіт з спеціальності 0301 «електричні станції».

У РОЗПАЛІ літня екзаменаційна сесія. Серед академгруп інституту найвищою успішністю і якістю знань відзначається колектив групи 2-АТ-80 факультету автоматики і обчислювальної техніки. Екзамени з телемеханіки всі двадцять студентів цього колективу склали на «добре» та «відмінно», записавши на свій рахунок 15 «п'ятірок» і п'ять «четвірок».

Серед студентів-енергетиків найвищою якістю знань відзначається група 2-ЕПП-80, на машинобудівному факультеті першість на екзаменах утримує колектив групи 3-ТМ-81.

КОЛЕКТИВ кафедри обчислювальної техніки щиро вітає Юрія Андрійовича Петросюка з успішним захистом кандидатської дисертації.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 23 (148)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 8 червня 1984 року.

Ціна 1 коп.

ПРЕСТИЖ ДИПЛОМА

ЗБАГАЧУВАТИСЯ ТВОРЧО

Мине не так вже й багато часу і ми станемо кваліфікованими спеціалістами, розпочнемо свою трудову діяльність на підприємствах країни.

Сучасний спеціаліст, зрозуміло, не лише керівник виробничого процесу, а й вихователь трудового колективу. Вся система вищої освіти якраз і спрямована на формування такої особистості. Особлива роль у цій справі відводиться суспільним наукам — історії КПРС, марксистсько-ленінській філософії, політекономії, науковому комунізму.

Забезпечити майбутнього спеціаліста готовими рецептами на все життя, звичайно, неможливо. Щоб знайти вихід з різних життєвих ситуацій, майбутній інженер в стінах вузу повинен систематично розвивати свій розум, творчу думку, вміння з класово-партійних позицій аналізувати політику партії, розбиратися в тенденціях суспільного розвитку.

Вивчення спадщини В. І. Леніна, документів партії і уряду, історії ВЛКСМ сприяють формуванню у студентів всіх цих якостей. Ось чому залучення студентів до наукової роботи з суспільних наук набуває все більшого значення. В нашому інституті 98 процентів студентів стаціонару беруть участь у Всесоюзних конкурсах студентських наукових робіт з історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху. Відрадно й те, що в цих конкурсах беруть також участь і студенти - іноземці.

В цьому році, наприклад, п'ятнадцять наших робіт були представлені на обласний тур, десять — нагороджені Дипломами другого ступеня. Серед переможців обласного туру хочеться

назвати активістів, членів комітету комсомолу інституту Сергія Оляницького та Ігоря Новицького. Зі своєю роботою перед студентами вузів міста виступала член комітету ЛКСМУ інституту Ірина Чевичелова.

Разом з тим визиває серйозну тривогу той факт, що якість знань з суспільних наук по інституту ще недостатньо висока. З історії КПРС, наприклад, майже кожен третій студент має трійки. Найвищий бал з цієї дисципліни (3,9) на факультеті автоматики і обчислювальної техніки, разом з тим тут же найбільший процент незадовільних оцінок — 5,4.

Найнижчий бал з історії КПРС (3,5) на радіотехнічному факультеті. Низька якість знань з марксистсько-ленінської філософії у студентів енергетичного факультету. Багато «трійок» з суспільних дисциплін мають студенти машинобудівного факультету. За цими показниками скривається не тільки погане ставлення до навчання, а й байдужість і безпринципність окремих студентів.

Кожен вихованець інституту повинен з усією наполегливістю вивчати суспільні науки. Така вимога величезна. Як відзначалося на червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС, зараз ведеться боротьба за розуми і серця мільярдів людей на планеті. І майбутнє всього людства у великій мірі залежатиме від результатів цієї ідеологічної боротьби.

Тетяна ПІВЕНЬ,
голова навчально-виховної комісії інституту, студентка ФАОТУ.

Сесія — це той напружений період, коли кожен студент повинен відвідувати перед екзаменаторами за свої знання, набуті під час чергового семестру.

Нинішня ж сесія — особлива. Вона вінчатиме цілий навчальний рік. Отож більшість юнаків та дівчат з усією серйозністю ставляться до своїх обов'язків, прагнуть скласти екзамени на «чотири» і «п'ять».

У навчанні, як і на виробництві, всезростаюча

До рівня кращих

роль у підвищенні успішності і якості знань відводиться соціалістичному змагання, його гласності.

В ці екзаменаційні дні на більшості факультетів інституту напружено працюють штаби сесії, навчально-виховні комісії. Підсумки кожного екзамену висвітлюються в стіннінках, «блискав-

ках», у випусках «Комсомольського прожектора».

У нас, на радіотехнічному факультеті, найкраще складають екзамени студенти академгруп 3-РТ-81. Середній бал по групі становить 4,6.

Низьку якість знань на екзаменах показує колектив групи 3-РК-81.

Середній бал — 3,8.

Оперативне висвітлення ходу екзаменів дає можливість штабу сесії вчасно зорієнтуватися в даній ситуації, надати конкретну допомогу відстаючим, збагатити їх досвідом передовиків.

Г. ЛОСЄВ,
студент радіофаку,
член навчально-виховної комісії.

НА КУБОК «ЗОЛОТІ КОЛЕСА»

Приз у вінничан

Сонячним днем у місті Кам'янка стартувало республіканське авторалі, присвячене 40-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. Близько двох годин гонимі, які представляли майже всі

області, включились в боротьбу за почесний трофей — кришталевий кубок «Золоті колеса». Нелегке випробування чекало їх на дорогах Черкащини. Адже їм в складних умовах слід було подолати понад ти-

сячу кілометрів.

Успішно склали екзамен на майстерність вінницькі автомобілісти, які зуміли обійти всіх своїх суперників і завоювати почесний приз. Токар ДПЗ-18 Валерій Степанюк, слюсар Ана-

толій Надкриничний і водій Анатолій Українець тактично грамотно виступали на всій трасі ралі і зуміли правильно розподілити свої сили. Лише другими фінішували кияни. А третє місце виборили гонимики Львівської області.

Усі троє вінничан, які відзначилися у ралі, вихованці обласного спортивно-технічного клубу.

РАГУЗОВЦІ

З вершин сопки радгосп «Київський» як на долоні: прями стрічки вулиць селища першополітників, тваринницьке містечко, сади, городи. Навіть не віриться, що троє десятиріч тому тут було поле, а в степу несливо бриніло єдине джерельце. Саме з цієї сопки роздівлявся, де б заклати радгосп, його перший виконавець, студент Львівського політехнічного Василь Рагузов.

Тепер сопку називають Рагузовською. Недалеко від неї загинув Василь. А по собі залишив будинки і ферми, креслення нових об'єктів. Добру пам'ять серед товаришів. І останнє своє послання в майбуття: «Синам, Володимире та Олександрі Рагузовим. Дорогі мої діточки, Вовушко і Сашунько! Я поїхав на цілну, щоб наш народ жив багатше і краще. Я хотів, щоб ви продовжили мою справу. Найголовніше — треба бути в житті людиною. Цілую вас, дорогі мої, міцно. Ваш тато».

Мине небагато часу, й тут на Рагузовській сопці, вшосте студенти із Львівського

політехнічного присягнуть жити і працювати по-рагузовськи, бути гідними імені героя-першополітника.

Ще й досі переживаю хвилювання, з яким їхали сюди студзагонівці. У складі загону в той перший рік виїжджав і Олександр, син Рагузова. А нашим першим будівельним об'єктом — радгосп «Київський» Жаксинського району Тургайської області був музей трудової слави першополітників. Проект розробив наш боєць, студент — архітектор Михайло Сачко. Пізніше за проектами його та Олександра Бородіна студенти спорудили монумент на честь героїв-першополітників, павільйон Жаксинського району на обласній виставці досягнень народного господарства, кілька соціально-культурних об'єктів...

Уявіть, за п'ять попередніх трудових семестрів студенти освоїли понад мільйон карбованців капіталовкладень. Львів'яни збудували 16 двоквартирних житлових будинків, торговий центр, станцію техобслуговування тракторів,

гараж, тваринницькі комплекси. Пригадую минуле літо. Сб'єктом № 1 був клуб на 300 місць, споруджували ще два житлових будинки.

Якось у нашій дружбі переконалися всі в районі. На прохання райкому партії, райвиконкому та обласного штабу студзагонів треба було виділити ударну бригаду на будівництво клубу в районі. Добровільно вирушило 12 бійців на чолі з Анатолієм Жаком.

І так завжди. Такі вони, мої друзі Іван Слюзар і Олег Коптюк, Мирослав Харів і Микола Колодій, Євген Володишин та Іван Шевчук. Переконливе свідчення нашої згуртованості — успіхи в змаганнях. Чотири роки поспіль загін був переможцем серед тих колективів, які працювали в Тургайській області, а обком комсомолу нагороджував нас перехідним призом імені Василя Рагузова. За п'ять років школи, трудового і політичного гартування в загоні пройшло понад 200 студентів. За підсумками минулого року, 12 студзагонівців нагороджені срібним знаком ЦК

ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки». Стільки ж бійців одержало знак «Майстер-умілець».

Так, це висока оцінка нашої праці. Але їхали на цілину не за славою і не романтикою. Їхали працювати, як чверть віку тому Василь Рагузов.

Торік з нами працювали мадагаскарець Лала Радри-нагуандру і в'єтнамський Нгуєн Іхнь Фонт. Вони були улюбленими і в загоні, і в радгоспі. Лала вдруге у загоні. До речі, він найкраще в інституті серед іноземців володіє російською мовою. Був переможцем республіканського конкурсу знавців російської мови, посів друге місце у Всесоюзному. Лала читав напам'ять Маяковського і Светлова, грав на ударних інструментах.

...На календарі червень. Загін імені Василя Рагузова, який знов поїде на цілину, сформований. Честь продовжити славу рагузовців випала відмінникам навчання.

О. ІВАНЧУК,
командир студзагону імені Василя Рагузова
ордена Леніна політехнічного інституту імені Ленінського комсомолу.

Добра згадка

В ці дні у нас, п'ятикурсників, триває захист дипломних проектів. А незабаром ми роз'їдемося в усі куточки країни, щоб своїми руками зводити новобудови п'ятирічки, працювати в різних галузях народного господарства.

Закінчуючи інститут, ми широко вдячні рідній Комуністичній партії і уряду за постійне піклування про молодь, за те, що здобули вищу освіту, працюватимемо за улюбленою професією. Кожен з нас довго пам'ятатиме своїх викладачів і наставників, що дали нам дорогу в життя, збагатили знаннями і досвідом.

Особливо ми вдячні доценту Н. А. Клименку, який розробив і читав для нас дуже цікавий і корисний предмет «Практика інженерної діяльності», до складу якого входить багато питань,

зокрема, адаптація молодого спеціаліста на виробництві, керівництво різноманітними трудовими колективами, взаємовідносини між людьми, правила ведення ділових зустрічей тощо. Все це стане в нагоді нам з перших же днів своєї трудової діяльності.

Усі лекції, а їх було чотирнадцять, побудовані на багатьох конкретних прикладах. Було б дуже добре, якби закріплення матеріалу проводилося на практичних заняттях, котрі можна вести за методикою ділових ігор. На нашу думку, такий необхідний, випускникам предмет потрібно розширювати і відпрацьовувати практично.

За дорученням групи 2 ЕС-79 староста
С. МАКОГОНЧУК.

НЕ КОЖЕН може пожертвувати всім у своєму житті в ім'я кращого майбутнього інших. Серед багатьох відомих і невідомих страждальців за народне щастя особливе місце посідають С. М. Олійничук та О. І. Семенов.

ЖИТТЯ ВІДДАНЕ ЛЮДЯМ

Семен Микитович народився в 1798 році в сім'ї кріпаків в селі Антонополі теперішнього Калинівського району. Здібний хлопець таємно від поміщика вступає до Вінницької гімназії, успішно закінчує її і під чужим прізвищем тривалий час вчителює в різних селах Поділля. Та постійні переслідування змушують його кинути учительську працю і пуститися у мандри.

Пізніше, на основі побаченого у мандрах він пише книгу «Історична розповідь природних, або корінних жителів Малоросії Задніпровської, тобто Київської, Кам'янець-Подільської і Житомир — Волинської губерній про своє життя-буття».

Та повністю втілити задум в житті Олійничуку не вдалося. За пропаганду свободи і необхідності боротьби селян

з кріпосниками його арештовують і заточують у Шліссельбурзьку фортецю.

Оверко Іванович Семенов, уродженець села Бубнівки теперішнього Гайсинського району народився через сто років після С. М. Олійничука.

Він жив зовсім в іншу епоху і лише завдяки цьому його доля все ж значно різнилась.

Селяни Гайсинського повіту обрали О. І. Семенова депутатом другої Державної думи.

Оверко Іванович з думської трибуни виступив з гнівною викривальною промовою проти царизму. Пишучи працю «Аграрна програма соціал-демократів у першій російській революції 1905—1907 років», Володимир Ілліч Ленін використав уривки з неї.

Згодом Оверко Іванович став переконаним більшовиком. Брав участь у поваленні самодержавства, очолював ревком на Гайсинщині. А на V Всеукраїнському з'їзді Рад був обраний членом ВУЦВК.

П. СОЛЕЙКО,
співробітник інституту, ветеран партії і комсомолу.

СТОРІНКИ СЛАВНОЇ ІСТОРІЇ

ТАК ПОЧИНАВСЯ ІНСТИТУТ

Продовження. Початок у № 22 за 1 червня 1984 р.

Створення загальнотехнічних факультетів в обласних центрах нашої республіки було новою формою підготовки інженерних кадрів на місцях. Більше, ніж двадцятилітній досвід показав, що ця форма навчання цілком виправдовує себе. І нині, як відомо, такі факультети успішно функціонують.

У грудні 1983 року в Кременчуку Міністерство вищої і середньої спеціальної освіти УРСР провело нараду-семинар деканів вечірніх, заочних і загальнотехнічних факультетів. Було підбито підсумки за минулий період, намічено шляхи дальшого вдосконалення і розвитку заочної і вечірньої форм навчання, в тому числі і загальнотехнічних факультетів.

Для довідки. Загальнотехнічний факультет у Вінниці був організований у 1960 році. Спочатку він перебував у надто важких умовах. На Привокзальній вулиці у колишньому старому приміщенні енергетичного технікуму йому виділили кілька кімнат, в яких розмістилися адміністрація, викладачі і співробітники.

Згадую, як до мене приходили в гості колеги з хімзаводу. Сидів я тоді у маленькій кімнатці разом з іншими викладачами. Ніщо не йшло у порівнянні з тим, що було на підприємстві. Але всі розуміли, що це — тимчасово, що майбутнє за самостійним інститутом — першим вищим технічним навчальним закладом на Вінниччині.

А щоб такий інститут існував, потрібно було щось робити. Умов для такої роботи, зрозуміло, не було, але треба було починати. З чого? В першу чергу з найнеобхіднішого — створення учбових лабораторій, бібліотеки тощо. Але ж нас, як таких, що представляють підрозділ вищого навчального закладу, ніхто не знав. І були ми без грошей. Кажемо, що ми із загальнотехнічного факультету, а нас просто не розуміють. А нам дуже потрібні прилади, обладнання, меблі, книги. Нам дуже багато всього було потрібно. І вирішили піти в люди, тобто на підприємства і в організації міста. Всім і кожному стали розповідати, хто ми такі і чого хочемо.

То вже згодом в обласному центрі і в районах поступово дізнавалися, що це таке за заклад під назвою Вінницький загальнотехнічний факультет Київського технологічного інституту харчової промисловості. А поки що ми, розбившись на групи за спеціальностями, ходили з підприємств на підприємство, з організації в організацію. У групі фізиків був Адольф Максимович Тхорівський, Ігор Сергійович Ірковський, пруніх очолювала Лідія Іванівна Скрипник, активність проявляли представники загальнотехнічних дисциплін в особах Івана Івановича Вишинського, Анатолія Давидовича Беркута, Олексія Васильовича Файдаша, Федора Савича Кучанського і, звичайно, мене, Головного зв'язківцем між факультетом і місцями нашої дислокації у Вінниці і далі від неї був Роман Юрійович Кігель, котрого невдовзі після створення факультету було обрано деканом.

Тут мені хочеться кілька слів окремо сказати про доцента Олексія Васильовича Файдаша. Це була надзвичайна людина і талановитий викладач. Любив він дуже не лише свою дисципліну — опір матеріалів, але ще більше — студентів. Співна віддавав їм себе навчанню. Опір матеріалів знав бездоганно, цікаво читав лекції, завжди приходив на виручку студентів. Консультував у будь-який час і в будь-якому місці. Особливо напруженими були консультації перед екзаменами, на факультеті він бував щодня з ранку до вечора. Часто запрошував він студентів на консультації до себе додому. Сиділи його вихованці за круглим столом у кімнаті, він пригощав їх чаєм, з кожним бесідував. Повторюю, дуже любив його студенти.

Отже, групи наші прудилися результативно. За рахунок підприємств, організацій ми поступово збагачувалися. У нас з'явилися прилади, обладнання, меблі. Як на той час, то обладнували ми неогані лабораторії фізики, хімії, опору матеріалів електротехніки, технології металів та інші. Таким чином, підприємства і організації Вінниччини власними силами створювали свій вищий технічний навчальний заклад. Це мало надзвичайно велике значення у справі підготовки інженерних кадрів на місцях. Стали налагоджуватися багатосторонні і постійні зв'язки факультета з виробництвом, зміцнювалася матеріально-технічна база навчального процесу і наукових досліджень, відчувалася взаємна зацікавленість, допомога.

Згадуються мені наші перші студенти. Багато з них посідали тоді керівні посади у радгоспі, на підприємствах і в організаціях. Це — П. Верховий — заступник начальника відділу радгоспу, В. Свердлов — головний інженер тресту «Вінницяпромбуд», Б. Бардашевський — начальник будівельного управління, І. Скляр, — начальник вагонного депо ст. Козятин, Герой Радянського Союзу, Ф. Зоря — начальник управління «Вторчермет», В. Андрушин, В. Черненко — енергетики хімзаводу та багато інших. На загальнотехнічному факультеті, де беззмінним деканом є А. М. Тхорівський, зберігається дошка випускників всіх років існування ЗТФ.

В. БІЛОУСОВ,
декан заочного факультету.

(ДАЛІ БУДЕ).

Редактор **С. ДЖЕДЖУЛА**

У МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

СТУДЕНТСЬКИЙ „ЗЕЛЕНИЙ ПАТРУЛЬ“

Іх у дружині більше п'ятидесяти — студентів природничо-географічного факультету Вінницького педагогічного ін-

організаційно-інспекторську і дослідницьку роботу в заповідних місцях області. А потім до- ручають їм певну діяль-

ню кількох операцій — «Ялинка», «Первоцвіт», «Нерест», «Заказник», «Лека», «Постріл». Ко- жна з них має свій від-

організаціях Українсько- го товариства охорони природи.

— У дружині немає канікул, — сказав нашо-

Природа —
твій друг

ституту імені М. Островського. Щоб потрапити до її складу, потрібно, насамперед, глибоко любити і знати навколишню природу Подільського краю. Бажаючих приймати спочатку кандидатами у члени «зелених охоронців», прищеплюють їм уміння вести

ку чи напрямком природоохоронництва.

Восени цього року завзяті природолюбні відзначатимуть своєрідний ювілей своєї дружини — п'ятиріччя її створення. Стаж і досвід планової діяльності є. Наприклад, уже добре відпрацьована система по проведен-

повідний час (зимовий, весняний, літній, осінній). А зараз студенти-природники готують нову акцію під девізом «Зелений патруль». Її мета — посилити екологічне виховання учнів загальноосвітніх шкіл, залучити юних до активної роботи у первинних

му кореспонденту її командир, студент-третьокурсник Іван Казміров. П'ятий семестр ми працюватимемо у заповідниках і заказниках, вестимемо агітаційно-пропагандистську та охоронну роботу у районах Вінниччини.

«Новини Поділля».

НАШІ ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

Краще обходитися без прогулів

Невдовзі випускники нашого інституту прийдуть на виробництво, очолять відповідні ділянки роботи на промислових підприємствах. Перед ними постануть питання не лише виробничого характеру. Спеціалісти повинні бути обізнані з основами законодавства з питань зміцнення трудової дисципліни, з порядком, який повинен існувати у виробничих колективах.

На кілька питань, що найбільше цікавлять студентів, редакція попро-

сила відповісти заступника прокурора Ленінського району м. Вінниці **В. Татаріна.**

— Який діє порядок скорочення чергової відпустки за прогул?

— Робітникам і службовцям, які здійснили прогул без поважних причин, відпустка скорочується на число днів прогулу. При цьому тривалість відпустки не може бути менше двох робочих тижнів (12 робочих днів за календарем шестиденного робочого тижня, не враховуючи додаткової триден-

ної відпустки, яка надається матерям, що мають двох і більше дітей в'їком до 12 років, а також додаткових відпусток, передбачених законодавством у справі заохочення за виконання державних на громадських обов'язків).

— Як здійснюється переведення на нижчеоплачувану роботу за порушення трудової дисципліни?

— За систематичне порушення трудової дисципліни, прогул без поважних причин, вихід на роботу у нетверезому

стані робітники і службовці можуть бути переведені на іншу нижчеоплачувану роботу строком до трьох місяців, або переміщені на іншу нижчу посаду на той же строк. Час виконання робіт, на які робітник чи службовець переведений, у строк попередження про звільнення не враховується.

Систематичними порушеннями трудової дисципліни вважаються робітники і службовці, які мають дисциплінарні або громадські догани за порушення дисципліни.